

USNESENÍ

Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou rozhodl v senátu složeném z předsedy
a přísedících ve věci žalobkyně
bytem v Kostelci nad Orlicí, zastoupené
advokátem v Týništi nad Orlicí, proti
žalovanému Městu Kostelec nad Orlicí, IČ 00274968, se sídlem v Kostelci nad Orlicí,
Palackého náměstí 38, zastoupenému advokátem v Rychnově
nad Kněžnou, o zaplacení 416.552 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Řízení se v plném rozsahu zastavuje.
- II. Žalobkyně je povinna do tří dnů od právní moci tohoto usnesení nahradit žalovanému k rukám jeho právního zástupce náklady řízení ve výši 133.805,28 Kč.

Odůvodnění

Žalobou doručenu soudu dne 19. 11. 2015 se žalobkyně domáhala po žalovaném zaplacení 416.552 Kč s příslušenstvím v podobě zákonného úroku z prodlení jdoucího do zaplacení jistiny. Žalobu opřela o tvrzení, že byla s žalovaným v pracovním poměru a ten jí v dohodě o skončení pracovního poměru : přiřkl pracovní odměnu v částce 393.552 Kč splatnou ve výplatním termínu a rozhodl o odměně ve výši 23.000 Kč splatné v témže termínu.

Soud při druhém jednání ve věci vynesl rozsudek, kterým žalobě v celém rozsahu vyhověl. K odvolání žalovaného byl tento rozsudek zrušen a věc vrácena nadepsanému soudu k dalšímu řízení. Po prvním jednání konaném po zrušení původního rozsudku vzala žalobkyně žalobu zpět.

Žalovaný se zpětvzetím žaloby nesouhlasil. V obsáhlém vyjádření uvedl, že má sám, stejně jako další zaměstnanci a úředníci žalovaného zájem na meritorním rozhodnutí. Tento zájem spatřuje jednak v obavě, že nebude-li věc meritorně skončena, nebude ani založena překážka věci pravomocně rozsouzené a žalobkyně tak bude moci nárok znovu uplatnit a dokonce jej – poučena z nyní vedeného řízení – opřít o nové skutečnosti a důkazní návrhy, bude moci nárok postoupit apod. Z vyjádření žalovaného dokonce vyplývá jeho obava, že žalobkyně bude za tím účelem předkládat nepravdivá tvrzení nebo falešné důkazy (hovoří o např. o uznávací listině). Žalovaný dále poukazuje na to, že se řízení chýlilo ke konci, a že žalobkyně vzala žalobu zpět poté, co žalovaný předložil soudu důkaz o tom, že odměna přiznaná žalobkyni nebyla opřena o právní důvod. Podle názoru žalovaného souhlasu se zpětvzetím žaloby brání i právní úprava hospodaření obcí. Konečně žalovaný dovozuje, že meritorním rozhodnutím by bylo postaveno na jisto, zda nárok žalobkyně je či není oprávněný.

Soud po zvážení všech okolností dospěl k závěru, že nesouhlas žalovaného se zpětvzetím žaloby není důvodný ve smyslu § 96 odst. 3 o.s.ř.

Vážným důvodem pro nesouhlas žalovaného se zpětvzetím žaloby je především zájem na uspořádání práv mezi účastníky, zejména pak ve věcech, kde soud není při rozhodování vázán žalobním návrhem. Totéž platí o řízeních, jež je možné zahájit i bez návrhu a kde obecně existuje zájem na meritorním rozhodnutí. Projednávaná věc však nepatří do žádné ze zmíněných skupin.

Právní teorie dále dovozuje, že důležitý zájem může být nejen právní, ale také morální. I na to zřejmě poukazuje vyjádření žalovaného. V projednávané věci ale soud takový morální zájem na straně žalovaného neshledal. Stěžejní okolností, která měla být v řízení posouzena (a to i dle závazného názoru odvolacího soudu) bylo to, zda žalovaný měl pro udělení odměny důvod a zda náhodou nešlo o nějaký druh zastřené právního jednání. Žalobě by tedy bylo vyhověno, pokud žalovaný přiznal odměnu z důvodu předvídaného zákoníkem práce a naopak, žaloba by byla zamítnuta, pokud by se ukázalo, že žalovaný žalobkyni odměnu přiznal i přes to, že k tomu neměl zákonný důvod. *Ergo*, pokud by soud žalobu zamítl, pak z toho důvodu, že žalovaný porušil přiznáním odměny zákoník práce. Žalovaný tedy zcela jistě nemá v projednávané věci morální zájem na meritorním rozhodnutí.

Teorii¹ je dále posuzován jako závažný i takový důvod, že ve věci proběhlo dokazování a řízení se chýlí ke konci, přičemž účastník se snaží zpětvzetím zmařit vydání již očekávaného a jemu nepříznivého rozsudku. Mechanická aplikace tohoto názoru ovšem není na místě. Je nutné zdůraznit, že civilní řízení sporné je v demokratickém systému ovládáno zásadou dispoziční. Žalobce je v takovém řízení v postavení pána sporu – je na něm, zda přinese spor před soud, jaké důkazy navrhne a zda bude na žalobním žádání trvat až do konce sporu. Pokud by měl uvedený názor platit bez dalšího, potom by za situace, kdy procesní předpisy preferují brzké ukončení sporu a vedou soud k provedení všech důkazů při prvním jednání, v zásadě nebylo možné vzít žalobu zpět po skončení prvního jednání. Takový výklad by ovšem byl v příkrém rozporu s dispoziční zásadou. V projednávané věci navíc nic nenasvědčovalo tomu, že by se nutně chýlí ke konci; naopak, na konci prvního jednání konaném po zrušení prvotního rozsudku soud důsledně poučoval obě strany o nutnosti označit další důkazy k prokázání jejich tvrzení.

Úvahy žalovaného o tom, že žalobkyně se po zastavení řízení pokusí uplatnit nárok znovu, dokonce za pomoci lživých tvrzení a falešných důkazů, jsou již zcela nepodloženou a nerelevantní hypotézou.

Soud je toho názoru, že zde je naopak dobrý důvod pro to, aby řízení bylo pro zpětvzetí zastaveno. Tím důvodem je hospodárnost řízení. Byl-la snad důvodem pro zpětvzetí žaloby obava žalobkyně (jak opět naznačuje žalovaný), že neunese důkazní břemeno, je zcela pochopitelné, že se bude chtít vyhnout citelnému nárůstu nákladů řízení v případě dalšího vedení sporu. Zde se patří dodat, že žalovaný dovozuje obrat v řízení ve svůj prospěch z listiny založené na č. I. 145-155 soudního spisu. Jde o vyjádření bývalého tajemníka k trestnímu oznámení podanému žalovaným. Nelze přehlédnout, že uvedená listina byla doručena policejnímu orgánu již 30. března 2016, tedy bezmála půl roku před vynesením

¹ viz Drápal, Bureš a kol., Občanský soudní řád I, Komentář, C. H. Beck 2009, str. 630

prvního rozsudku v projednávané věci (jenž byl posléze odvolacím soudem zrušen). Žalovaným dovozovaný obrat v řízení tedy mohl nastat podstatně dříve.

S odkazem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že na straně žalovaného neexistuje důvod natolik důležitý, že by vyloučil aplikaci tak elementární zásady civilního řízení sporného, jakou je zásada dispoziční. Soud proto pro zpětvzetí žaloby řízení podle § 96 odst. 2 o.s.ř v plném rozsahu zastavil.

Se žalobkyní nelze souhlasit, že by zastoupení žalovaného advokátem nebylo účelné. Řízení v projednávané věci bylo přinejmenším skutkově komplikované a po žalovaném, jenž je malým městem, nelze chtít, aby si držel zaměstnance schopného zastupovat v řízení před soudy. Je tedy namístě aplikovat § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. a přiznat žalovanému náhradu nákladů řízení proti žalobkyni, jež svým zpětvzetím zavinila zastavení řízení.

Náklady žalovaného sestávají z odměny jeho advokáta za devět úkonů právní služby (převzetí a přípravu zastoupení, sepis vyjádření ze dne 17. 12. 2015, účast na soudním jednání dne 29. 6. 2016, sepis vyjádření ze dne 31. 8. 2016, účast na soudním jednání dne 20. 9. 2016, sepis odvolání, účast na jednání před odvolacím soudem dne 5. 4. 2017, účast na soudním jednání dne 12. 9. 2017 a sepis vyjádření z 15. 11. 2017) po 9.980 Kč podle § 7 a § 11 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, devíti paušálních náhrad po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), náhrady cestovného advokáta ze sídla advokátní kanceláře k odvolacímu soudu a zpět (celkem 80 km automobilem s benzínovým motorem při průměrné spotřebě 7,2 l/100 km) dle vyhlášky č. 440/2016 Sb. ve výši 448 Kč, náhrady za promeškaný čas za celkem čtyři půlhodiny po 100 Kč dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu, k tomu všemu náhrady za 21% DPH dle § 137 odst. 3 o.s.ř., a konečně také z náhrady za zaplacený soudní poplatek ve výši 20.830 Kč.

Poučení

Proti tomuto usnesení je přípustné odvolání. Odvolání se podává u nadepsaného soudu do patnácti dnů ode dne doručení stejnopisu tohoto usnesení; rozhodoval by o něm Krajský soud v Hradci Králové jako soud odvolací.

V Rychnově nad Kněžnou dne 23. 1. 2018

předseda senátu